

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 103

Gods uitverkiezing

De drie Griekse woorden die we in de studie van dit onderwerp moeten overdenken zijn *eklegomai*, een werkwoord; *eklektos*, een bijvoeglijk naamwoord dat is afgeleid van het werkwoord en dat gewoonlijk als zelfstandig naamwoord is gebruikt; en *ekloge*, een zelfstandig naamwoord dat van het werkwoord is afgeleid. Deze drie woorden komen we eenenvijftig maal tegen in het Nieuwe Testament, waarin ze over het algemeen vertaald zijn met één of andere vorm van het woord *kiezen*, een duidelijke aanwijzing dat de vertalers goed op de hoogte waren van wat deze woorden in werkelijkheid betekenen. Als ze echter consequent en consciëntieus waren geweest in hun vertalingen, wat zou er dan overgebleven zijn van het geliefde dogma van de uitverkiezing? Dat zou dan uit de Bijbel zijn verdwenen en dat konden zij zich niet veroorloven.

Wanneer een jonge gelovige voor het eerst wordt geconfronteerd met het theologische dogma van de uitverkiezing, vindt hij dat over het algemeen buitengewoon verontrustend, in het bijzonder als hij het tegen lijkt te komen in teksten in de Schiften en hij zich niet schuldig wil maken aan het negeren daarvan. Dat was mijn eigen ervaring, zo'n vijfenzeventig jaar geleden. In die tijd heb ik mezelf opgelegd, en dat vertelde ik ook aan iemand die dit dogma aan mij probeerde op te dringen, dat ik ooit deze zaak van begin tot eind zou onderzoeken, alles zou opzoeken wat de Bijbel erover te zeggen heeft en dat ik de uitkomst dáárvan zou geloven. Hij antwoordde me dat de Bijbel hier duidelijk en gedetailleerd genoeg over is en dat erin verklaard wordt dat we zijn

‘uitverkorenen naar de voorkennis van God’ en dat we al waren ‘uitverkoren vóór de grondlegging der wereld.’ Ik ontdekte later dat hij deze teksten verkeerd citeerde om zijn eigen doel te dienen.

Uiteindelijk heb ik de tijd genomen om uit te zoeken wat het calvinistische dogma van de predestinatie inhoudt. Dat was niet al te moeilijk, omdat het gedefinieerd en uitgelegd is in het derde hoofdstuk van *The Westminster Confession of Faith*. Ik zal proberen dat hoofdstuk samen te vatten en zo zuiver mogelijk weer te geven.

Er wordt in beweerd dat een bepaald aantal individuen op beschikking van God, om Zijn heerlijkheid te doen blijken, voorbestemd is voor het eeuwige leven en dat anderen zijn voorbestemd voor de eeuwige dood. En ook dat het aantal van de individuen die uitverkoren en voorbestemd zijn, vast staat en dat dit aantal zo vast en onveranderlijk is dat het niet grote kan worden, noch slinken. Bovendien wordt er beweerd dat de beschikking van God dat sommigen zullen worden gered, niet gebaseerd is op Zijn voorkennis van hun geloof en de beschikking dat anderen verloren zullen gaan niet gebaseerd is op enige voorkennis van hun ongeloof. Ik denk dat dit een eerlijke en juiste samenvatting is van het calvinistische dogma van de uitverkiezing of predestinatie.

Toen de tijd aanbrak waarin ik een zekere vaardigheid had verworven in het omgaan met de Griekse taal en had ontdekt hoe ik de uitstekende hulpmiddelen kon gebruiken die mannen Gods ons hadden geschonken voor het gebruik door allen die willen graven in Gods Woord en de waarheid die daarin besloten ligt, besloot ik de calvinistische uitverkiezingsleer nader te onderzoeken om te zien of die in overeenstemming was met het Woord van God. En vanuit het principe ‘ere wie ere toekomt’ wil ik hier een uitstapje maken voor een eerbetoon aan mannen als George Wigram, Robert Young en James Strong voor de schitterende hulpmiddelen die zij hebben in de handen hebben gegeven van allen die diep willen graven in de Heilige Schriften. Ik maak voortdurend gebruik van hun concordanties en als ik met behulp daarvan een waarheid ontdek, kan ik me er niet van afmaken. Ik zal die blijven volgen tot in de uiterste conclusies en al de gevolgen die het volgen van een dergelijke koers heeft, aanvaarden.

Ik heb daartoe een vel papier gebruikt, dat ik hier voor me heb liggen, en het in vier kolommen verdeeld. In de eerste staan in volgorde alle eenenvijftig teksten waar de Griekse woorden staan, in de tweede staat de exacte Griekse vorm en daarin wordt het woord grammaticaal ontleed, in de derde staat de vertaling van de *King James Version* van het woord, en in de vierde staat mijn eigen vertaling, dat is de manier waarop ik denk dat het woord vertaald zou moeten zijn. Samen met mijn

Bijbel heb ik dus alle Bijbelse informatie voor me liggen die iemand maar kan maar kan krijgen.

De eerste waarheid die een nauwgezet student zal vinden, als hij de eenenvijftig teksten onderzoekt binnen hun context, is dat in geen enkele van de gevallen één van deze woorden in welke zin dan ook verband houdt met de gave van leven, redding, rechtvaardiging, vergeving, verlossing, eeuwig leven, of eeuwige straf. In de Bijbel bestaat er geen uitverkiezing of voorbestemming van wie dan ook in verband met een van deze dingen. Bovendien zal men in elke tekst zien dat deze woorden altijd verband houden met één of andere positie of een bijzondere opdracht die uitgevoerd moet worden door een kind van God en dat zij nooit iets te maken hebben met de verlossing van een zondaar.

Laat niemand II Thessalonicenzen 2:13 aanhalen om de bovenstaande uitspraak te weerleggen. Het woord *verkiezing* komt in geen enkele vorm voor in deze tekst, zoals een blik in een analytische concordantie zal uitwijzen.

Een ander feit dat ontdekt zal worden bij het onderzoeken van al deze plaatsen, is dat er geen chronologie of tijd is verbonden aan deze teksten, met uitzondering van Efeze 1:4 en dat de goddelijke verkiezing of keuze iets is wat altijd plaatsvindt binnen het leven van iemand die al een relatie heeft met God. Het kinderlijke idee dat op enig moment in het onbekende verleiden, zelfs voordat de mens bestond, God heeft bepaald wie onder de leden van het menselijk geslacht gered zouden worden, is een bizarre gedachte waarvoor geen enkel stukje ondersteuning te vinden is in het Woord van God.

Het kan de student helpen als hij ook opmerkt dat de drie Griekse woorden die in deze studie aan de orde zijn, precies dezelfde betekenis hebben als *kiezen* en *verkiezing* wat wij gebruiken in verband met onze politieke processen, behalve dat in onze verkiezingen de keuze wordt gemaakt door de stemmers, terwijl in de Bijbel de keuze door God wordt gemaakt. In onze verkiezingen worden niettemin mensen gekozen om een bepaalde positie te bekleden en om een opdracht te vervullen. Er wordt niemand gekozen tot het burgerschap, maar alleen burgers kunnen worden gekozen.

De waarheid die we in Lucas 6:13 tegenkomen, is een voorbeeld van de meeste feiten die we al naar voren hebben gebracht. Onze Heer riep, na een nacht in gebed te zijn geweest, zijn discipelen bij elkaar 'en koos er twaalf uit, die Hij ook apostelen noemde.' Deze mannen werden uitgekozen. En dat gebeurde niet voordat de wereld begon, maar op de dag waarop Hij Zijn discipelen bijeen riep. Deze daad was in

overeenstemming met de verklaringen die we vinden in Mattheüs 20:16 (St.Vert.) en 22:14. 'Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren' (*eklektoi*). Er waren op die dag velen die de positie hadden van discipelen (geroepenen), maar deze twaalf werden daarenboven nog uitgekozen voor een speciale bediening. Dat is wat verkiezing betekent.

Dé Apostel (Hebr. 3:1) gaf dus aan twaalf anderen een positie die uit Hem was, zodat zij individueel en gezamenlijk de uit-geplaatsten (*ekklesia*) van Jezus Christus werden. Dat was de *ekklesia* die de Heer in gedachten had toen Hij tot Zijn discipelen sprak (Matt. 18:1) en hen vertelde dat als een broeder een overtreding tegen een ander had begaan, hij de initiële stappen moest zetten en als die niet het beoogde resultaat hadden, moest hij het aan de *ekklesia* (de apostelen) vertellen en als de overtreder ook niet naar de *ekklesia* wilde luisteren, werd hij niet langer als discipel beschouwd, maar als een heiden en een tollenaar (Matt. 18:15-18). Onze Heer heeft ook goed duidelijk gemaakt dat elk willekeurig paar van apostelen een quorum zou vormen, zodat wat die twee deden, officieel en bindend was voor alle discipelen en apostelen (Matt. 18:18-20).

In Lucas 23:35 is het woord *eklektos* gebruikt voor Christus toen Zijn kwellers van Hem zeiden: 'Laat Hij nu Zichzelf redden, indien Hij de Christus Gods is, de uitverkorene!' En hoewel dit woord door Zijn vijanden werd gebruikt, kunnen we er zeker van zijn dat Hij de Uitverkorene (*eklektos*) van God was, omdat dit ook van Hem gezegd wordt in I Petrus 2:4,6.

Als Johannes 6:70 en 13:18 worden onderzocht, zal men ontdekken dat Judas Iskariot, de verrader van de Heer, één van de uitverkorenen was. Het werkwoord *eklegomai* komt in beide teksten voor.

In I Petrus 1:2 lezen we van enkele mensen die 'uitverkorenen naar de voorkennis van God' waren, maar de vertaler is op een schandelijke manier omgegaan met de Griekse tekst om deze opvatting in de vertaling te sluizen. Deze brief is gericht tot de gekozen ballingen in de verstrooiing die in de vijf genoemde plaatsen woonden. Hun positie was in overeenstemming met de voorkennis van God de Vader. Alle Bijbelstudenten weten dat de afstammelingen van Israël uitverkoren waren om een bijzondere plaats in te nemen en een bijzondere dienst te verrichten in Gods voorbestemde plan voor de regering van de wereld. In II Petrus 1:10 worden deze zelfde mensen vermaand om hun positie en hun verkiezing vast te maken, wat zij konden doen door Jezus als de Christus te aanvaarden.

Gezien de overgebleven ruimte kan ik nog één volgend vers

behandelen. Dat is Efeziërs 1:4, dat door de Statenvertalers als volgt is weergegeven: 'Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld.' Velen concluderen onbezonnen dat 'grondlegging' hetzelfde is als 'schepping' en dat de wereld hier dezelfde wereld is die God in den beginnen heeft geschapen, zoals vastgelegd is in Genesis 1:1. Weten ze dan niet dat de toenmalige wereld door het water vergaan is (II Petr. 3:6) en dat een andere wereld is gegrondvest om de plaats daarvan in te nemen? Bovendien zouden ze moeten weten dat er een nieuwe wereld zal komen, de wereld die er zal zijn als God over de aarde en alle mensen daarop heerst. Met 'wereld' doel ik niet op de aarde, maar de orde het systeem, de ordening die er op aarde zal zijn. in Psalm 96:10 wordt verklaard: 'Vast staat (gefundeerd) nu de wereld, zodat zij niet wankelt.' De grondlegging of fundering van de wereld, waarvan gesproken wordt in Efeziërs 1:4 is een toekomstige gebeurtenis die zal plaatsvinden wanneer God de heerschappij aanvaardt. De mensen die nu geloven in Jezus Christus zijn gekozen al vóóordat God Zijn orde vestigt, om een bijzondere plaats in die orde in te nemen. We zijn uitgekozen om heilig en onberispelijk voor Zijn aangezicht te staan, omdat Hij in liefde ons tevoren heeft bestemd om de positie van een zoon in te nemen, om het grote werk te verrichten de heerlijkheid van Zijn genade te prijzen. Deze keuze heeft plaatsgevonden tijdens mijn leven. Mij echte dienst is nog toekomstig.